

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยออกแบบการทดลองแบบ randomized controlled study ซึ่งมีการกำหนด intervention กือการบริบาลทางเภสัชกรรมโดยเภสัชกร

นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. การจ่ายยาต่อเนื่อง เป็นรูปแบบหนึ่งของการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม เป็นการที่ผู้ป่วยมารับยาต่อเนื่องโดยมีเภสัชกรเป็นผู้จ่ายยาตามใบสั่งยา ซึ่งกำหนดให้จ่ายยาได้มากกว่าหนึ่งครั้ง หรือตามจำนวนครั้งที่กำหนดในใบสั่งยาหรือเงื่อนไขที่กำหนดคร่วงกันไว้ระหว่างทีมที่รักษาผู้ป่วย (Shapiro et al., 2001) ใน การวิจัยนี้จะรวมถึงการสั่งยาของพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชน

2. ศูนย์สุขภาพชุมชน หมายถึง สถานที่ให้บริการด้านสุขภาพเบื้องต้นที่เน้นการให้บริการตั้งรับและเชิงรุก เป็นสถานบริการขนาดเล็กที่มีในทุกตำบล ผู้ป่วยที่มารับบริการมักเป็นผู้ป่วยที่มีภูมิลำเนาในเขตนั้น โดยมีเจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชนและ/หรือพยาบาลเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ เน้นบทบาทในการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันสุขภาพ ส่วนการรักษาจะเป็นป้าหมายที่รองลงมา ผู้ป่วยที่เข้ามา_rับบริการมีหลายโรค ทั้งเรื้อรังและไม่เรื้อรัง (Strange et al., 1998; Donatelle, 1978)

3. โรคความดันโลหิตสูง ความหมายตามเกณฑ์ Joint National Committee VI (1997) หมายถึง การที่มีความดัน systolic ≥ 140 mmHg และ/หรือความดัน diastolic ≥ 90 mmHg โดยอาจมีหรือไม่มีความผิดปกติของสมอง ใจตา หัวใจหรือไต เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ในระยะเวลาที่สอบโครงสร้างวิจัย ผู้วิจัยยึดหลักเกณฑ์การรักษาโรคความดันโลหิตสูงตาม Joint National Committee VI (1997) ดังตารางที่ 3.1 ต่อมาเมื่อได้มีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์ใหม่ซึ่งเป็น Joint National Committee VII (2003) พนวณวิจัยการปรับเปลี่ยนในการแบ่งกลุ่มค่าความดันโลหิตดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 การแบ่งกลุ่มค่าความดันโลหิตในผู้ใหญ่อายุ 18 ปีขึ้นไป (Joint National Committee VI, 1997)

กลุ่ม	Systolic blood pressure(mmHg)	Diastolic blood pressure(mmHg)
Optimal	<120	and <80
Normal	<130	and <85

grader	Systolic blood pressure(mmHg)		Diastolic blood pressure(mmHg)
High-normal	130-139	or	85-89
Hypertension			
Stage 1	140-159	or	90-99
Stage 2	160-179	or	100-109
Stage 3	≥ 180	or	≥ 110

ตารางที่ 3.2 การแบ่งกลุ่มค่าความดันโลหิตในผู้ใหญ่ (Joint National Committee VII, 2003)

grader	Systolic blood pressure(mmHg)		Diastolic blood pressure(mmHg)
Normal	<120	and	<80
Prehypertension	120-139	or	80-89
Stage 1 hypertension	140-159	or	90-99
Stage 2 hypertension	≥160	or	≥100

4. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยา หมายถึง เหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใด ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ยาที่ผู้ป่วยทุกชนิดทั้งยาารักษาโรคความดันโลหิตสูงและที่ไม่ใช้ยาารักษาความดันโลหิตสูงที่กำลังทำให้เกิดความผลเสียต่อเป้าหมายการรักษาหรือมีแนวโน้มที่จะเกิดความเสียหายต่อเป้าหมายการรักษา (Strand, et al., 1990)

5. พฤติกรรมการปฏิบัติของผู้ป่วย หมายถึง พฤติกรรมการรับประทาน การออกกำลังกาย และอื่น ๆ ที่มีผลต่อโรคความดันโลหิต ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

-การรับประทานอาหารเค็ม ถ้าในการรับประทานอาหารแต่ละมื้อผู้ป่วยต้องเดินน้ำปลา ซอส หรือรับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของเกลือ เช่น น้ำมูก ปลาเค็ม ผักและผลไม้สด หรือเครื่องปรุงที่ประกอบด้วยเกลือ คำนวณโดยคร่าวๆ ได้รับเกลือมากกว่า 6 กรัมหรือ 1 ช้อนชาต่อวัน (Joint National Committee VI, 1997) จะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมชอบรับประทานอาหารเค็ม

-การรับประทานอาหารมัน การรับประทานอาหารมันเป็นปัจจัยหนึ่งในการพยากรณ์โรคความดันโลหิตสูง (ศุภชัย อนอมทรัพย์ และคณะ, 2544) ถ้าในการรับประทานอาหารแต่ละมื้อ มักเป็นอาหารประเภททอด แกงกะทิ อาหารที่เป็นเนื้อสัตว์คิดมัน ซึ่งในการวิจัยนี้ได้กำหนดว่าการรับประทานอาหารมันตั้งแต่ 4 วัน/สัปดาห์ จะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมชอบรับประทานอาหารมัน

-ผู้ดื่นชา/กาแฟเป็นประจำ เนื่องจากในชาและการแฟมีสารคาร์ฟอิน ที่มีผลทำให้ความดันโลหิตเพิ่มสูงขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Joint National Committee VI, 1997) โดยผู้ป่วยดื่นชา/กาแฟทุกวันจะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมชอบดื่นชา/กาแฟเป็นประจำ

-ผู้ดื่นแอลกอฮอล์เป็นประจำ ควรดื่นในปริมาณพอสมควรคือ เปียร์ไม่เกิน 1 ขวด (750 มล.) และเหล้าไม่เกิน 30 ซีซีต่อวัน (Joint National Committee VI, 1997) ถ้าปริมาณการดื่มนากกว่านี้จะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมชอบดื่นแอลกอฮอล์เป็นประจำ

-ผู้สูบบุหรี่ มีผลเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ ในผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงผู้ป่วยที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ได้ จะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมสูบบุหรี่ (Joint National Committee VI, 1997)

-ผู้ไม่ออกรักษา การออกรักษาจะช่วยควบคุมน้ำหนัก การทำงานร่างกายปกติและลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ โดยต้องออกกำลังกายติดต่อ กันครั้งละ 30-45 นาที 3-4 ครั้งต่อสัปดาห์ ถ้าผู้ป่วยไม่สามารถปฏิบัติตัวเช่นนี้ได้ จะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมไม่ออกรักษา

-ผู้พักผ่อนไม่เพียงพอ การพักผ่อนด้านความเหมาะสมของแต่ละคนมีผลต่อการควบคุมความดันโลหิตให้คงที่ได้ (Joint National Committee VI, 1997) ฉะนั้นผู้ป่วยที่ขาดการพักผ่อนเพียงพออย่างน้อย 1 ครั้งต่อสัปดาห์และผู้ป่วยรู้สึกว่าไม่สุขสบาย จะระบุว่าผู้ป่วยมีพฤติกรรมพักผ่อนไม่เพียงพอ

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 4 เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2546 – กันยายน 2546 นัดผู้ป่วย 3 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 1 เดือน

สถานที่วิจัย

ศูนย์สุขภาพชุมชนโรงพยาบาลลาดเทpa หรือที่เรียกกันว่า “คลินิกเวชปฏิบัติครอบครัว” โรงพยาบาลลาดเทpa หมายถึง สถานบริการสาธารณสุขขนาดเล็ก เป็นเครือข่ายของโรงพยาบาลจัดตั้งในไกกลางคลาดซึ่งเป็นศูนย์กลางชุมชน รูปแบบบริการคล้ายกับแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลชุมชน มีการเขียนทะเบียนประชารที่รับผิดชอบ จัดให้มีบริการทางด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการรักษาพยาบาล เช่น ตรวจรักษาเบื้องต้น ทำแพล-ฉีดยา ด้านการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค เช่น บริการวางแผนครอบครัว ฝ่ายครอบครัว ตรวจหลังคลอด ให้บริการด้านส่งเสริมภูมิคุ้มกันโรค มีการติดตามเยี่ยมบ้าน เมื่อมผู้ป่วยหลังคลอด เมื่อมผู้ป่วยที่ไม่สามารถเดินทางมารับบริการได้ มีเจ้าหน้าที่ที่ไม่ใช่แพทย์ประจำจำนวน 3 คน ประจำบันด้วยพยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชนจำนวน 2 คน และลูกจ้าง

จำนวน 1 คน โดยเปิดให้บริการในเวลาราชการทุกวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 8.00-12.00 น. นอกเวลาราช การวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 16.30-20.30 น. และวันเสาร์-วันอาทิตย์ เวลา 8.00-12.00 น. ผู้รับบริการจะ เป็นประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลเทพา หมู่ที่ 1, 2, 3, 4 และ 7 ซึ่งมีรายชื่อในทะเบียนรายถูร และมีรายชื่อในแฟ้มประวัติที่ศูนย์สุขภาพชุมชนโรงพยาบาลเทพา และมีการตรวจผู้ป่วยและส่งจ่ายยา โดยพยาบาลและหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขชุมชน ผู้จ่ายยาคือพยาบาลและหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ชุมชนที่เป็นผู้ตรวจโรคนั่นเอง

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้ป่วยต้องรับการรักษาโรคความดันโลหิตสูงที่ศูนย์สุขภาพชุมชนเพียงแห่งเดียวและข้อ บัญลักษณ์ที่ผู้ป่วยบอกถือว่าเป็นความจริง

มาตรฐานการคำนวณ creatinine clearance (Lacy *et al.*, 2001-2002)

$$\text{เพศชาย} = \frac{140 - \text{อายุ (ปี)} \times \text{น้ำหนัก (กิโลกรัม)}}{72 \times \text{serum creatinine}}$$

$$\text{เพศหญิง} = \frac{140 - \text{อายุ (ปี)} \times \text{น้ำหนัก (กิโลกรัม)}}{72 \times \text{serum creatinine}} \times 0.85$$

ประชากรที่จะศึกษา

ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง ชนิด essential hypertension ที่วินิจฉัยโดยแพทย์ว่าสามารถ ควบคุมความดันโลหิตได้ โดยมีค่าความดันโลหิตไม่เกิน 140/90 mmHg และกำลังใช้ยารักษาโรค ความดันโลหิตสูง โดยไม่มีโรคประจำตัวอื่น ๆ ที่ต้องใช้ยาประจำ

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

คำนวณตัวอย่างจากสูตร (วิษณุ ธรรมลิขิต, 2540)

$$n = \frac{[z\alpha \sqrt{2p(1-p)} + z\beta \sqrt{p_2(1-p_2) + p_1(1-p_1)}]^2}{(p_2-p_1)^2}$$

จากการทบทวนผลงานวิจัยที่ผ่านมา ในเรื่องศึกษาการจ่ายยาต่อเนื่องกับปัญหาการใช้ยา (Schectman *et al.*, 2002) แทนในสูตร

n = จำนวนประชากรที่ศึกษาแต่ละกลุ่ม

$z\alpha$ = ค่าสถิติมาตรฐานใต้โค้งปกติแทนความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 1 กำหนด $\alpha = 0.05$ ดังนั้น

$z\alpha = 1.96$

$z\beta$ = ค่าสถิติมาตรฐานใต้โค้งปกติแทนความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 2 กำหนด $\beta = 0.1$ ดังนั้น

$z\beta = 1.28$

P_1 = สัดส่วนผู้ป่วยที่มีปัญหาการใช้ยาที่เกิดขึ้นในกลุ่มควบคุม 0.67

P_2 = สัดส่วนผู้ป่วยที่มีปัญหาการใช้ยาที่เกิดขึ้นในกลุ่มทดลอง 0.33

$$P = (p_1 + p_2) / 2 = 0.5$$

$n = 43.28$ คน นั่นคือใช้จำนวนตัวอย่างกลุ่มละ 44 คน

แต่ในการวิจัยใช้ประชากรทุกคนที่ผ่านตามเกณฑ์ซึ่งมีทั้งหมด 110 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 55 คน

2. เกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าศึกษา

ผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคความดันโลหิตสูง มีค่า BP $\leq 140/90$ mmHg และได้รับการรักษาโดยการใช้ยา抗hypertension ตามความดันโลหิตสูงติดต่อกันอย่างน้อย 3 เดือน ก่อนการวิจัย

2.1 มีแพทย์สองคนของโรงพยาบาลเพาะลงความเห็นให้ผู้ป่วยเข้าโครงการ

2.2 ผู้ป่วยไม่มีโรคดังนี้ ความดันโลหิตสูงจากสาเหตุโรคอื่น โรคตับแข็ง โรคมะเร็ง โรคจิตประสาท บาดแผลเรื้อรังและโรคเรื้อรังอื่น ๆ ในการวิจัยนี้คุ้มครองจากการใช้ยาจากเวชระเบียบ ของผู้ป่วยเป็นการประกอบข้อมูลการคัดเลือกผู้ป่วย

2.3 ผู้ป่วยสมัครใจเข้าร่วมโครงการ

3. เกณฑ์การตัดกลุ่มตัวอย่างออกจาก การศึกษา

3.1 ผู้ป่วยมีโรคประจำตัวอื่นเกิดขึ้นขณะทำการวิจัย และแนะนำผู้ป่วยไปพบแพทย์

3.2 ผู้ป่วยมาไม่ครบ 3 ครั้งตามกำหนด

4. เกณฑ์ส่งต่อผู้ป่วยพ้นแพทย์ตามข้อตกลงของโรงพยาบาลซึ่งเป็นโรงพยาบาลหลัก ของคลินิกเวชปฏิบัติครอบครัวโรงพยาบาลดังนี้

4.1 BP มากกว่า 140/90 mmHg ติดต่อกัน 2 ครั้ง หรือมากกว่า 160/100 mmHg 1 ครั้ง

4.2 ผู้ป่วยต้องการพนแพทย์

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเก็บข้อมูลด้วยการซักประวัติและการสอบถาม ฉะนั้นเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล จึงออกแบบให้มีความเหมาะสมสามารถใช้เก็บข้อมูลได้ครบถ้วนและใช้ได้ง่าย ซึ่งเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีดังนี้

1.1 แบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก)

1.2 แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการให้คำแนะนำนำร่องยาด้านยา (ภาคผนวก ข)

1.3 แบบบันทึกการประสานงาน (ภาคผนวก ช)

1.4 แบบบันทึกผลการประสานงาน (ภาคผนวก ซ)

2. ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

2.1 แบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก) โดยผู้วิจัยได้พัฒนาเอง และผ่านการพิจารณาความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน และได้มีการนำไปทดลองเก็บข้อมูลในผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มตัวอย่างที่เหมือนกันจำนวน 30 ราย พนวจสามารถใช้ได้ดี โดยประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย (patient biodata) ในหัวข้อ ชื่อ-สกุล HN เพศ สถานภาพ น้ำหนัก อายุ อาชีพ ศาสนา การศึกษา การแพ้ยา ที่อยู่ โรคประจำตัว (ระบุปีที่เริ่มเป็น) ประวัติการใช้ยา ปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ประกอบด้วย อายุ ประวัติโรคในครอบครัว พฤติกรรม

ส่วนที่ 2 ประวัติการใช้ยา (medication history) ในหัวข้อครั้งที่รับบริการ อาการสำคัญ (chief complaint : CC) ค่าความดันโลหิต (blood pressure : BP) น้ำหนักตัว (body weight : BW) ชนิดของยาและจำนวนยาที่ได้รับ

ส่วนที่ 3 การตรวจทางห้องปฏิบัติการ (lab test) ประกอบด้วย วันที่และผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ส่วนที่ 4 ปัญหาการใช้ยา (drug related problem) ประกอบด้วยปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยา จำนวนปัญหาที่พบ ครั้งที่ วันที่ หมายเหตุ

ปัญหาการใช้ยา ใช้ตามนิยามของ Strand และคณะ (1990) ดังนี้

1. ผู้ป่วยมีข้อบ่งใช้ในการใช้ยารักษาแต่ไม่ได้รับยา (untreated indication)

โดยอ้างอิงข้อมูลในหนังสือ AHFS Drug Information (McEvoy, 2003) และ Drug information handbook (Lacy et al., 2001-2002)

1.1 ไม่ได้รับการรักษาอาการหรือภาวะที่นำผู้ป่วยมาพบแพทย์

- 1.2 ไม่ได้รับการรักษาอาการหรือภาวะที่เกิดขึ้นใหม่หลังได้รับการรักษาไปประจำหนึ่ง
- 1.3 หยุดสั่งใช้ยาที่ผู้ป่วยต้องใช้ในการควบคุมหรือรักษาอาการหรือโรคที่เป็นขณะนั้น
- 1.4 ไม่สั่งใช้ยาที่ควรให้เพื่อเสริมฤทธิ์ในการรักษา

2. ผู้ป่วยใช้ยาที่ได้รับยาที่ไม่เหมาะสมกับภาวะความเจ็บป่วย โรค หรืออาการหรือสภาพที่ผู้ป่วยเป็น (improper drug selection)

โดยอ้างอิงข้อมูลในหนังสือ AHFS Drug Information (McEvoy, 2003) และ Drug information handbook (Lacy et al., 2001-2002)

2.1 การเลือกใช้ยาที่มีข้อห้ามใช้

2.2 การเลือกใช้ยาที่มีประสิทธิภาพ แต่ไม่ใช้ยาที่ปลอดภัยสำหรับผู้ป่วยรายนั้น

3. ผู้ป่วยได้รับยาที่ถูกต้องแต่ขนาดยาที่ผู้ป่วยได้รับน้อยเกินไป (sub-therapeutic dosage)

โดยอ้างอิงข้อมูลในหนังสือ AHFS Drug Information (McEvoy, 2003) และ Drug information handbook (Lacy et al., 2001-2002)

3.1 การกำหนดขนาดยาในขนาดที่ต่ำเกินไป

3.2 ระยะเวลาในการบริหารยาแต่ละเม็ดห่างกันมากเกินไป

3.3 การเลือกบริหารยาด้วยวิถีทางที่ไม่เหมาะสม

4. ผู้ป่วยได้รับยาที่ถูกต้อง แต่ขนาดที่ได้รับสูงเกินไป

โดยอ้างอิงข้อมูลในหนังสือ AHFS Drug Information (McEvoy, 2003) และ Drug information handbook (Lacy et al., 2001-2002) ในการประเมินปัญหา

4.1 การกำหนดขนาดยาที่สูงเกินไป

4.2 การบริหารยาด้วยอัตราเร็วมากเกินไป

4.3 ระยะเวลาในการบริหารยาแต่ละเม็ดถูกต้องมากเกินไป

5. การเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้ยา

โดยใช้ Naranjo's algorithm (ภาคผนวก ณ) ในการประเมินอาการไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้น ใช้ผลการประเมินระดับ Probable และ certain รายงานในการวิจัยนี้

5.1 การเกิดอาการข้างเคียงจากการใช้ยา

5.2 การแพ้ยา

6. การเกิดอันตรายยาต่อกันของยา (drug interaction) หมายถึงผู้ป่วยเกิด (actual) และ/หรือมีความเป็นไปได้ที่จะเกิด (potential) โรคหรืออาการอันเป็นผลจากอันตรายยา รายงานผล significance คั่งค้างที่ 3.3 โดยรายงานผล significant ในทุกระดับ

ตารางที่ 3.3 แสดง Significance rating ของการเกิดอันตรกิริยาต่อกันของยา

Significance rating	Severity	Documentation
1	Major	Suspect or >
2	Moderate	Suspect or >
3	Minor	Suspect or >
4	Major/Moderate	Possible
5	Minor	Possible
	Any	Unlikely

ที่มา : Drug interaction facts (Tatro., 2000) การเกิดอันตรกิริยาระหว่างยา กับยา

6.1 การเกิดอันตรกิริยาระหว่างยา กับอาหาร

6.2 การเกิดอันตรกิริยาระหว่างยา กับผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการของผู้ป่วย

7. ผู้ป่วยไม่ได้รับยาตามแพทย์สั่ง (failure to receive drug) ซึ่งอาจเกิดจาก

7.1 การไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่งของผู้ป่วยเอง

การประเมินการไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่งของผู้ป่วย ยาที่จ่ายไปจะพอดีกับระยะเวลาที่ผู้ป่วยจะมาพบครั้งต่อไป หากมียาเหลือในการมาพบครั้งต่อไป แสดงว่าผู้ป่วยใช้ยาไม่หมด

ในการวิจัยนี้ใช้ 2 วิธี คือ การนับเม็ดยา ร่วมกับการสัมภาษณ์จากแบบสอบถามของ Morisky และคณะ (1986) มีรายละเอียดการประเมินดังนี้

7.1.1 การนับเม็ดยาที่เหลือ ในแต่ละครั้งที่ผู้ป่วยมารับบริการ ผู้วิจัยให้ผู้ป่วยนำยาที่เหลือ มาทุกครั้ง และผู้วิจัยนับเม็ดยาที่เหลือที่ผู้ป่วยนำมา เมื่อมียาเหลือແเม็เพียง 1 เม็ดก็ถือว่าผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง และหากผู้ป่วยตอบเหลือแต่ไม่ได้เอามากถือว่าผู้ป่วยไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง แต่หากผู้ป่วยตอบว่าไม่เหลือแสดงว่าผู้ป่วยให้ความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง

7.1.2 การสัมภาษณ์จากแบบสอบถามของ Morisky จำนวน 4 ข้อ โดยถามถึงความร่วมมือในการใช้ยาใน 1 เดือนที่ผ่านมา (Morisky et al., 1986) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.4 เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบสอบถามของ Morisky

คำถาม	คะแนน (บันทึกผลเป็น 1 เมื่อตอบใช่ และเป็น 0 เมื่อตอบไม่ใช่)
- ท่านเคยลืมรับประทานยาหรือไม่	
- ท่านเคยรับประทานยาไม่ตรงเวลาหรือไม่	
- ท่านเคยหยุดยาเองหรือไม่เมื่อท่านรู้สึกว่าอาการดีขึ้น	
- ท่านเคยหยุดยาเองหรือไม่เมื่อท่านรู้สึกว่ายาทำให้อาการแย่ลง	
คะแนนรวม	

การสรุปผลว่าผู้ป่วยมีความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่งหรือไม่ ทำโดยนำผลทั้งข้อ 7.1.1 และ 7.1.2 มาใช้ร่วมกัน ดังตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.5 วิธีการแปลงความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง

ผลการนับเม็ดยา*	คะแนนของ Morisky	สรุปปัญหาการใช้ยาตามสั่ง
1	0	มีปัญหา
1	1	มีปัญหา
1	2	มีปัญหา
1	3	มีปัญหา
1	4	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าเหลือเดินไม่ได้อีกนา)	0	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าเหลือเดินไม่ได้อีกนา)	1	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าเหลือเดินไม่ได้อีกนา)	2	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าเหลือเดินไม่ได้อีกนา)	3	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าเหลือเดินไม่ได้อีกนา)	4	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าไม่เหลือ)	0	ไม่มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าไม่เหลือ)	1	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าไม่เหลือ)	2	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าไม่เหลือ)	3	มีปัญหา
0 (ผู้ป่วยตอบว่าไม่เหลือ)	4	มีปัญหา

* 1 = มียาเหลือ, 0 = ไม่มียาเหลือ

-หากผู้ป่วยมียาที่เหลือมาให้เภสัชกรนับ แต่คะแนน Morisky เป็น 0-4 แสดงว่าผู้ป่วยมีปัญหาไม่ร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง เพราะ ยาที่เหลือเป็น objective evidence ที่ชัดเจน

-หากผู้ป่วยมียาเหลือแต่ไม่ได้อาบานา แต่คะแนน Morisky เป็น 0-4 แสดงว่าผู้ป่วยมีปัญหาไม่ร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง เพราะ ยาที่เหลือเป็น objective evidence ที่ชัดเจน

-หากผู้ป่วยไม่มียาเหลือ แต่คะแนน Morisky เป็น 0 แสดงว่าผู้ป่วยมีปัญหา มีความร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง

-หากผู้ป่วยไม่มียาเหลือ แต่คะแนน Morisky เป็น 1-4 แสดงว่าผู้ป่วยมีปัญหาไม่ร่วมมือในการใช้ยาตามสั่ง

8. ผู้ป่วยได้รับยาโดยไม่มีข้อบ่งใช้หรือไม่มีข้อมูลยืนยันถึงข้อบ่งใช้นั้น (drug use without indication)

โดยอ้างอิงข้อมูลในหนังสือ ASFH, 2003 และ Drug information handbook, 2001-2002

8.1 การใช้ยาโดยไม่มีโรคหรืออาการที่เป็นข้อบ่งใช้ หรือใช้ยาโดยไม่มีความจำเป็น

2.2 แบบสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านยา

(ภาคผนวก บ) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสำรวจความพึงพอใจของโดยการทบทวนวรรณกรรมและนำมาตัดแปลงให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ โดยมี 2 ชุด สำหรับกลุ่มควบคุม 1 ชุดและสำหรับกลุ่มทดลอง 1 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

สำหรับกลุ่มควบคุม ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความคิดเห็น

หัวข้อความพึงพอใจ ประกอบด้วย 4 ข้อคือ

เภสัชกรมีส่วนลดหรือแก้ไขปัญหาการใช้ยาของท่าน

เภสัชกรทำให้ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ และปลดปล่อยในการใช้ยามากขึ้น

ท่านพึงพอใจต่อการปฏิบัติของเภสัชกรในช่วงเวลาที่ผ่านมา

เภสัชกรควรปฏิบัติงาน เช่นนี้ไปเรื่อยๆ

สำหรับกลุ่มทดลอง ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

คำชี้แจงสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับความคิดเห็น

หัวข้อความพึงพอใจ ประกอบด้วย 6 ข้อคือ

เกสัชกรณ์มีส่วนลดหรือแก้ปัญหาการใช้ยาของท่าน
ท่านพึงพอใจต่อการปฏิบัติของเกสัชกรณ์ในช่วงเวลาที่ผ่านมา
เกสัชกรณ์ควรปฏิบัติตามเช่นนี้ไปเรื่อยๆ
การปฏิบัติตามของเกสัชกรณ์ตอนนี้ทำให้ท่านเสียเวลาไม่มากกว่าได้ประโยชน์
เกสัชกรณ์ทำให้ท่านลับสนในการใช้ยามากขึ้น
เกสัชกรณ์ยังปฏิบัติกับท่านไม่ดีเท่าที่ท่านคาดไว้

และได้ทดสอบแบบสอบถามโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ป่วยที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 80 ชุด (แบบสำรวจสำหรับกลุ่มควบคุม 40 ชุด และสำหรับกลุ่มทดลอง 40 ชุด) พบว่าแบบสำรวจความพึงพอใจกลุ่มควบคุมมีค่าของ Cronbach alpha = 0.77 และสำหรับกลุ่มทดลองมีค่าของ Cronbach alpha = 0.72 ซึ่ง Cronbach alpha เกินกว่า 0.7 เป็นค่ายอมรับได้

2.3 แบบบันทึกการประสารงาน (ภาคผนวก ๒) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบบันทึกการประสารงานเองโดยการทบทวนวรรณกรรมและนำมาดัดแปลงให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ โดยมีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน มีรายละเอียดดังนี้ วันที่ เรียน ชื่อผู้ป่วย HN ปัญหาที่เกสัชกรณ์รับภาระ คือ ปัญหา ข้อเสนอแนะ ผลการพิจารณาของแพทย์ ลงชื่อเกสัชกรณ์ ลงชื่อแพทย์ และได้มีการนำไปทดลองเก็บข้อมูลในผู้ป่วยของโรงพยาบาลเดียว จำนวน 20 ราย พนักงานารถใช้ได้ดี

2.4 แบบบันทึกผลการประสารงาน (ภาคผนวก ๓) ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบบันทึกผลการประสารงานเองโดยการทบทวนวรรณกรรมและนำมาดัดแปลงให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้ ชื่อผู้ป่วย HN วันที่ ปัญหาที่พบจากการใช้ยา แนวทางการแก้ไข/ป้องกัน ประสารงานกับแพทย์โดย 1) โทรศัพท์ 2) แบบบันทึก ผลการประสารงานและได้มีการนำไปทดลองเก็บข้อมูลในผู้ป่วยของโรงพยาบาลเดียว จำนวน 20 ราย พนักงานารถใช้ได้ดี

3. การเก็บข้อมูล

คัดเลือกผู้ป่วยจากเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้ประวัติผู้ป่วยใน OPD Card และเสนอชื่อให้แพทย์โรงพยาบาล 2 ท่านร่วมกันพิจารณา มีจำนวนผู้ป่วยที่ผ่านการคัดเลือก 110 ราย มีวิธีการแบ่งผู้ป่วยเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองดังนี้ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ใช้การจับฉลาก ซึ่งผู้วิจัยทำฉลาก 110 ชิ้นเป็นตัวแทนจำนวนประชากรทั้งหมด กำหนดหมายเลข 001-110 ใส่กล่องให้ฉลากละกัน ถุนหยอดฉลากอย่างไม่จำเพาะเจาะจง โดยกำหนดให้ผู้ป่วยเลขคี่เป็นกลุ่มควบคุมและคู่เป็นกลุ่มทดลอง

4. ขั้นตอนการดำเนินการเก็บข้อมูล แสดงในตารางที่ 3.6 ดังนี้

ตารางที่ 3.6 ขั้นตอนการดำเนินการเก็บข้อมูล

ผู้ป่วย-ยื่นบัตรคลินิกเวชปฏิบัติครอบครัวโรงพยาบาลเทพฯ

ห้องบัตร-คันแบบบันทึกโรคเรื้อรังโรงพยาบาลเทพฯ

กลุ่มทดลอง ครั้งที่ 1	กลุ่มควบคุม ครั้งที่ 1
<p>พยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้การรักษาตามปกติที่เคยปฏิบัติ คือ ซักประวัติ วัดความดันโลหิตและลงบันทึกในแบบบันทึกโรคเรื้อรัง โรงพยาบาลเทพฯ เภสัชกร – เชิญชวนผู้ป่วยเข้าโครงการตามกลุ่มที่สุ่นได้โดยใช้ใบเชิญชวนเข้าร่วมโครงการวิจัยกลุ่มทดลอง(ภาคผนวก ง) -สอนถึงความสมัครใจและลงชื่อในใบสมัครเข้าร่วมโครงการ (ภาคผนวก ฉ) -ให้ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงโดยนอบถุ่มือการคุ้มครองสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง (ภาคผนวก ภ) -สัมภาษณ์ผู้ป่วยตามหัวข้อในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก) และบันทึกข้อมูลตามแบบบันทึก -จ่ายยาให้ผู้ป่วยเดลาราย นัดครั้งต่อไป -ส่งเจาเสือดหาค่า Cr -บันทึกผลในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก ในข้อ 1.Patient biodata ข้อ 2. Medication ข้อ 3.Lab test) 	<p>พยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้การรักษาตามปกติที่เคยปฏิบัติ คือ ซักประวัติ วัดความดันโลหิตและลงบันทึกในแบบบันทึกโรคเรื้อรัง โรงพยาบาลเทพฯ -จ่ายยาให้ผู้ป่วยแต่ละคน และนัดในครั้งต่อไป เภสัชกร – เชิญชวนผู้ป่วยเข้าโครงการตามกลุ่มที่สุ่นได้โดยใช้ใบเชิญชวนเข้าร่วมโครงการวิจัยกลุ่มควบคุม (ภาคผนวก จ) -สอนถึงความสมัครใจและลงชื่อในใบสมัครเข้าร่วมโครงการ (ภาคผนวก ฉ) -ส่งเจาเสือดหาค่า Cr -บันทึกผลในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก ในข้อ 1.Patient biodata ข้อ 2. Medication ข้อ 3.Lab test)

กลุ่มทดลอง ครั้งที่ 2, 3	กลุ่มควบคุม ครั้งที่ 2, 3
<p>พยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้การรักษาตามปกติที่เคยปฏิบัติ คือ ชักประวัติ วัดความดัน โลหิตและลงบันทึกในแบบบันทึกโรคเรื้อรังโรงพยาบาลเทпа เกสัชกร – สัมภาษณ์ผู้ป่วยตามหัวข้อในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่อง และการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก) และบันทึกข้อมูลตามแบบบันทึก -จ่ายยาให้ผู้ป่วยแต่ละราย นัดครั้งต่อไป -บันทึกผลในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก) 	<p>พยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้การรักษาตามปกติที่เคยปฏิบัติ คือ ชักประวัติ วัดความดัน โลหิตและลงบันทึกในแบบบันทึกโรคเรื้อรังโรงพยาบาลเทpa เกสัชกร – บันทึกผลในแบบบันทึกการเก็บข้อมูล การจ่ายยาต่อเนื่องและการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก ในข้อ 1.Patient biodata ข้อ 2. Medication ข้อ 3.Lab test)
กลุ่มทดลอง ครั้งที่ 4	กลุ่มควบคุม ครั้งที่ 4
<p>พยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้การรักษาตามปกติที่เคยปฏิบัติ เช่น ชักประวัติ วัดความดัน โลหิตและลงบันทึกในแบบบันทึกโรคเรื้อรังโรงพยาบาลเทpa เกสัชกร – สัมภาษณ์ผู้ป่วยตามหัวข้อในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่อง และการให้การบริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก) และบันทึกข้อมูล -ให้ผู้ป่วยตอบแบบสำรวจความพึงพอใจ (ภาคผนวก ก) -จ่ายยาให้ผู้ป่วยแต่ละราย 	<p>พยาบาลและ/หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> -ให้การรักษาตามปกติที่เคยปฏิบัติ เช่น ชักประวัติ วัดความดัน โลหิตและลงบันทึกในแบบบันทึกโรคเรื้อรังโรงพยาบาลเทpa เกสัชกร-ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงและปัญหาการใช้ยาโดยมอนITOR มีการดูแลสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง (ภาคผนวก ภ) -สัมภาษณ์ผู้ป่วยตามหัวข้อในแบบบันทึกการเก็บข้อมูลการจ่ายยาต่อเนื่องและการให้บริบาลทางเภสัชกรรม (ภาคผนวก ก) และบันทึกข้อมูลตามแบบบันทึก -ให้ผู้ป่วยตอบแบบสำรวจ ความพึงพอใจ (ภาคผนวก ก) -จ่ายยาให้ผู้ป่วยแต่ละราย

การปฏิบัติงานของเกสัชกรเมื่อพบปัญหาการใช้ยา

เมื่อเกิดปัญหาขึ้นเกสัชกรประสานกับแพทย์ โดยการประสานผ่านทางโทรศัพท์และใช้แบบสอบถาม ซึ่งจะเป็นแพทย์ที่ปฏิบัติในโรงพยาบาล เนื่องจากแพทย์สามารถสูงให้ปรับเปลี่ยนแบบแผนการรักษาในแฟ้มประวัติผู้ป่วยในการรักษาในครั้งต่อไป

ตัวแปร แผนกวิเคราะห์ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วย

1.1 ข้อมูลเพศ อายุ ระดับการศึกษา ผู้ชอบรับประทานอาหารเดิม ผู้ชอบรับประทานอาหารมัน ผู้ชอบคุ้มชา/กาแฟเป็นประจำ ผู้ไม่ออกกำลังกาย ผู้พักผ่อนไม่เพียงพอ และชนิดยา รักษาความดัน โลหิตสูง เป็นข้อมูลระดับ nominal scale และเปรียบเทียบ 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน จึงเลือกใช้สถิติ Chi-square test ส่วนข้อมูลผู้ดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ และผู้สูบบุหรี่ ซึ่งเป็นข้อมูลระดับ nominal scale แต่มีจำนวน cell มากกว่า 20% ที่มีความถี่น้อยกว่า 5 จึงใช้สถิติ Fisher's Exact test

1.2 ข้อมูลน้ำหนัก อายุ เป็นข้อมูลระดับ ratio scale เป็นระดับการวัดที่สามารถเลือกใช้สถิติได้หลากหลาย และการเปรียบเทียบ 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน จึงใช้ equal variance independent t-test

1.3 ข้อมูลระยะเวลาที่เป็นโรค เป็นข้อมูลระดับ ratio scale มีการกระจายของข้อมูลไม่ปกติ และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันจึงเลือกใช้สถิติ Mann Whitney u test

2. ปัญหาการใช้ยาของผู้ป่วยแต่ละกลุ่ม

2.1 จำนวนผู้ป่วยที่มีปัญหาการใช้ยา เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เมื่อจากเป็นข้อมูลระดับ nominal scale จึงเลือกใช้สถิติ Chi-square test แต่ข้อมูลมีจำนวน cell มากกว่า 20% ที่มีความถี่น้อยกว่า 5 จึงเลือกใช้สถิติ Fisher's Exact test

2.2 จำนวนผู้ป่วยที่มีปัญหาการใช้ยาในกลุ่มทดลองเมื่อเปรียบเทียบผลหลังจากพับเกสัชกร ทั้ง 3 ครั้ง เมื่อจากเป็นข้อมูลระดับ nominal scale กลุ่มเดียวกันจึงขับคู่ทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ McNemar's Chi-square test

3. ค่าความคันโลหิตที่เปลี่ยนไปภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

3.1 ค่าความคันโลหิตเป็นระดับ interval scale เป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันที่มีการวัดซ้ำ 3 ครั้ง พนว่าในกลุ่มควบคุมมีการกระจายแบบไม่ปกติจึงใช้สถิติ Friedman test ส่วนกลุ่มทดลองข้อมูลมีการกระจายปกติ จึงใช้สถิติ และ GLM repeated measures

โดยกำหนดค่า $p < 0.05$ ถือว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ